GS 152

Ulla Winblads hemresa

från Hessingen i Mälaren

en Sommarmorgon 1769.

Säljes i Stockholm hos J. G. Björnståhl.

1.

Solen glimmar blank och trind,
Wattnet lik en spegel;
Småningom uppblåser wind
I de fallna segel;
Wimpeln sträcks, och med en år
Olle på en Hobbåt står;
Kerstin ur Kajutan går,
Skjuter lås och regel.

2. Stället gnisslar, pipan tändes,
Olle står sitt bra;
Rodret wrides, stutan wändes,
Gubben har att göra;
Under skarpa ögonbryn
Grinar han mot soln i syn;
Kerstin, gubbens biertegryn,
Skall nu seglen föra.

3. Seglen skaddra, stutan går,
Jerker tar sin lyra,
Lyran brummar, böljan står,
Allt med wäld och vra;
Stutan knarkar, bräcklig, gles,
Wimplens fläckt i toppen ses,
Tuppen goi så skräf och bes,
Nu slog klockan fyra.

4. Mowitz, stöt åt dem i lurn,
Som på stutan fara.
Olle du, hwad kostar tjurn?
Lyssna hwad de swara.
Hör hwar är ni hemma ni?
Ifrån Lofön komma wi
Med Grönsaker, Sillseri,
Mjölk och Lipten klara.

5. Si en Julle skymtar fram,
Marjo äran lyftar,
Med sin löfbrodd, mjölk och lam
Hon åt tullen syftar,
Har i knå en bytta smör,
Kersbärs-korgen framman för;
Marjo nu sin lofsång gör,
Snyter sig och snyftar.

6. Ulla Winblad, skratta, sjung,
Spritt wid solens strålar,
Gäspa ej, lös upp din pung,
Ta fram band och nålar;
Fäsla din Salopp igen,
Rös du? Profit lilla wän!
Si der har du Heslingen,
Gröna trän och pålar.

7. Lilla Fäslman på dig ser,
Kom, min Norström lilla,
Sätt dig bredwid mej, sitt ner,
Fritt din låga filla;
Wi ha alla lika rang.
Lustigt! hör basuners klang.
Profit och Contentement!
Dyrbar ögonwilla.

8. Kon i wasen skylt sin kropp,
Snärd i wåta tågen,
Bruna Oxen kastar opp
Himmelsblåa wågen,
Ungen slår i härligbet,
Kalfwen dansar yr och fet,
Hästen tumlar stolt och bet,
Swinet går i rågen.

9. Wid ett träd uppå en slätt
Syns en Skytt förbida
Dagens gryning klar och lätt,
Foglens sång och qwida;
Bakom trädets tjocka stam
Bössan syns och skymtar fram;
Hunden trogen som ett lam
Står wit Skyttens sida.

10. Morgon-supen, Mowitz, går;
Liusligt böljan swallar;
Ser du Ekenäberg? Gutår!
Hör hur folket trallar;
Der framsätter en sin fot,
Klotet kåglorna slår mot;
Hör du dunsen af hans klot
Uti bergen skallar?

11. I en löfsal kring ett slop
Några bussar skratta,
Ropa trumf, och allihop
Uti slopet satta;
Somliga med sträckta ben
Sofwa godt och snarka ren,
Hwila hufwud mot en sten
På en blomstermatta.

12. På den klippan, der wid strand
Sjelf Chinesen målar,
Bildar, af en näfwa sand,
Skönsta blomster-stålar;
Uti leret brännes in
En Apelles pensel sin.
Ulla Winblad, min Cousine!
Ser du hur det prålar.

13. Säg du nu Maridberg,
Så se längre neder,
Med en gul och bleknad färg
Sig ett tjäll utbreder.
Fönstren glittra, känner I
Ej Salpetersjuderi?
En gång, Ulla, raillerie!
Palten dit dig leder.

14. Fållom lodet på wärt djup,
Gäspa ej och nicka,
Sof ej, öppna flaskan, sup,
Bjud Mamsellen dricka;

Wakna, Mowitz, ser du ej
Lazaretts-palats, så säj?
Akta näsan du på dej
För hwar wacker flicka.

15. Tornens spetsar blänka ren,
Kors och tuppar glimma,
Morgonrodnans klara sken
Syns i wattnet strimma;
Barnet leker glad wid strand,
Samlar stenar i sin hand,
Slungar stenen dit ibland
Der som gäßen simma.

16. Loßa tågen, seglen säll,
Ren syns Skinnarwiken,
Med deß Kojor och Castell,
Branta berg och diken;
Under små kolswarta tak
Gnälla pumpar, eld och brak,
Hästen sträcker foten spak,
Gnäggar, rädd för spiken.

17. Med sitt klappträd ner wid strand
Pigan slår så käter,
Knyter till sitt förklädesband,
Och sin barm upplåter;
Barbent bon på bryggan slår,
Räknar slagen klockan slår,
Flitigt sig på benet klår,
Swettig, sur och wäter.

18. Allmäds godt, men hemma bäst!
Sagta lät oß unna
Wattukbrarn med sin bäst
Hwälfwa am sin tunna;
Kärlet glittrar, hjulet går,
Sprundet sprutar, hästen står.
Om den pragt för ögat står
Sjunga de som kunna.

19. Jeppe tutar, trumman går,
Bönekockan klämtar;
Sotarn swart i storsien står,
Hwistar, sjunger, skämtar;
Bagarn sina korgar kör;
Smeden ren sin slägga rör,
Ren bäd' Knekt och Granadör
Wid gewäret skämtar.

20. Skyndom dit wär hydda sins,
Gömmom not och flöte;
Stöt uti basun, och mins
Detta glada möte.
Farwäl Jörgen, Truls och Hans!
Farwäl flickor, spel och dans!
Ulla tog sin myrten-krans
Uti Neptuns flöte.

21. Norström stjelper sin peruk
Af sin röda skalla,
Och min Ulla, blek och sjuk,
Låt sin kjortel falla,
Kief så bredbent i paulun;
Mowitz efter med basun;
Maka åt dig, Norström! Frun
Hör ju till oß alla.

Till Buteljen.

1.

Se god dag, min wän, min frände,
Se Buteljen, menar jag;
Aldrig bättre wän jag kände;
War wälkommen i wärt lag.
Gutår :,:
Blif hos oß i dag. :,:

2. Hur' står till min wän med eder,
Allt för gladlynt synes du,
Complimenter bort jag beder,

Låt oß wackert kyßas nu.
Gutår! :,:
Låt oß kyßas nu. :,:

3. Hwar'från kommer du, min ſtånde,
Iſrån Moſel eller Rhen?
Från Bordeaux ell' werldſens ände?
Lika godt, du är ej klen.
Gutår! :,:
Godt, du är ej klen. :,:

4. Länge wäntat har min ſtrupa
Uppå dig, min gamla wän,
Res nu neder hufwudſtupa
Men kom aldrig mer igen.
Gutår! :,:
Kom ej mer igen. :,:

5. Nå ſå drickom, friſka buſar,
Hej courage! bäll god min,
Låt man halſarne bli ſluſar,
Der nu winet ſeglar in.
Gutår! :,:
Winet ſeglar in. :,:

6. Himmel, tack för mund och maga,
Men jag orkar intet mer;
Mina krafter de aftaga,
Glaſet jag ej mera ſer.
Gutår! :,:
Jag ej mera ſer. :,:

7. Skicka, Gubbar, efter Preſten,
Jag mitt teſtamente gör,
Dock jag mäſte dricka reſten,
Att jag torſtig intet dör.
Gutår! :,:
Intet torſtig dör. :,:

Stockholm, tryckt hos K. W. Neſtius, 1825.

50